

APSTRAKT 58S

Neophodnost ergometrije kod pacijenata na rehabilitaciji

Cvetković Milena, M. Vasiljević, A. Stevanović
Specijalna bolnica „Sokobanja”

Neophodnost ergometrije kod pacijenata na rehabilitaciji, posebno u pulmološkoj i kardiološkoj medicini, predstavlja važan aspekt procene i planiranja lečenja i toka rehabilitacije. Ergometrija, odnosno test opterećenja, omogućava detaljnu procenu funkcionalnog statusa pacijenta i njegovih sposobnosti tokom fizičke aktivnosti. Prednosti i značaj ergometrije su:

- procena funkcionalnog kapaciteta;
- merenje koliko je pacijent u mogućnosti da obavlja fizički napor, što je ključno za prilagođavanje terapije i sam tok rehabilitacije, ukoliko je predviđen fizički napor;
- otkrivanje ograničenja i izazova – identifikuje tačke kada pacijent počinje da oseća određene simptome (nedostatak vazduha, bol...), što pomaže u određivanju granice treninga i fizičkog opterećenja;
- praćenje napretka;
- praćenje poboljšanja ili pogoršanja u funkcionalnom statusu tokom rehabilitacije;
- evaluacija rizika koja pomaže u identifikaciji potencijalnih srčanih i plućnih komplikacija tokom fizičke aktivnosti, čime se smanjuje rizik od neželjenih događaja;
- personalizacija terapije na osnovu rezultata ergometrije (intenzitet vežbi, trajanje i vrsta rehabilitacionog programa);
- motivacija pacijenata – vidljivi rezultati i potvrda napretka mogu povećati motivaciju i saradnju samog pacijenta, kada shvati da se radi o individualnom programu i samom toku rehabilitacije.

Zaključak: Ukratko, ergometrija je ključni dijagnostički i funkcionalni postupak koji omogućava sigurno i efikasno vođenje rehabilitacije, osiguravajući da je terapija prilagođena individualnim promenama i potrebama usklađena sa mogućnostima pacijenata.

APSTRAKT 59S

Potreba za gasnim analizama u pulmološkoj rehabilitaciji

Milena Vasiljević, B. Bošković, S. Milutinović
Specijalna bolnica „Sokobanja”

Uvod: Arterijska analiza krvi, često nazvana i arterijska krvna gasna analiza, u žargonu „gasna” (ABG – arterial blood gas), medicinska je analiza koja se koristi za merenje nivoa gasova u krvi, kao što su kiseonik (O₂) i ugljen-dioksid (CO₂), kao i za procenu PH vrednosti krvi. Ova analiza pomaže u proceni, tj. dijagnostifikuje procenu funkcije pluća i metabolizma, a takođe može dati informacije o ravnoteži elektrolita i niovima bikarbonata.

Gasne analize kao važna dijagnostička metoda podrazumevaju postupak uzimanja uzoraka krvi iz arterije, obično radijalne arterije, ali može se koristiti i femoralna ili brahijalna arterija. Budući da se uzorak uzima iz arterije, analiza pruža precizne informacije o gasnoj razmeni i ravnoteži kiselina i baza.

Arterijska analiza krvi uključuje:

- PH vrednost: Analiza pokazuje da li je sredina bazna, normalna ili kisela. Normalne vrednosti krvi se kreću između 7.35 i 7.45.
- PaO₂ (parcijalni pritisak kiseonika): Merenje nivoa kiseonika u arterijskoj krvi. Normalne vrednosti se kreću između 75 i 100 mmHg.
- PaCO₂ (parcijalni pritisak ugljen-dioksida): Merenje nivoa ugljen-dioksida u arterijskoj krvi. Normalne vrednosti su između 35 i 45 mmHg.
- Bikarbonati (HCO₃⁻): Ova vrednost pomaže u procenivanju metaboličke ravnoteže i kreće se između 22 i 26 mEq/L.
- Saturacija kiseonikom (SaO₂): Procenat hemoglobina koji je zasićen kiseonikom kod zdravih osoba iznosi preko 95% do 100%.

Zaključak: Analiza arterijske krvi je ključna za dijagnostikovanje i praćenje pacijenata sa respiratornim i metaboličkim poremećajima, kao što su hronična opstruktivna bolest pluća (HPBP), astma, pneumonija, srčane bolesti, kao i u hitnim stanjima kada je neophodno brzo proceniti stanje pacijenata (akutna respiratorna insuficijencija).

APSTRAKT 60S

Sestrinske intervencije u rehabilitaciji

Ksenija Spasojević

Specijalna bolnica za rehabilitaciju „Bukovička Banja”

Uvod: Sestrinske intervencije u procesu rehabilitacije predstavljaju skup planiranih i usmerenih aktivnosti čiji je cilj povratak pacijenta na optimalan nivo funkcionalne sposobnosti i kvaliteta života.

Ove intervencije obuhvataju sistemsku procenu zdravstvenog stanja, planiranje i sprovođenje individualne nege, pružanje fizičke i psihološke podrške, edukaciju pacijenta i članova porodice, kao i koordinaciju sa multidisciplinarnim timom i relevantnim službama.

Zaključak: Pravovremenim i adekvatno sprovedenim intervencijama, medicinska sestra značajno doprinosi uspešnom toku rehabilitacije i reintegraciji pacijenta u svakodnevni život i društvenu zajednicu.